

Køb og Salg

Vores forhandler
V/ Flemming Jensen
Forsomhovej 1 6870 Ølgod
Mobil 21432730
Træffes kun efter kl. 15:00
Fax 75246593
Salg af Mc. og reservedele
Træffes bedst om aftenen

[Jan Buchwald](#), (tlf. 30951316 mellem kl. 16 og 20),
sælger **elektroniske laderelæer 6V, 80 Watt**. De giver
en mere sikker ladning

og lader ved lavere omdrejninger.
De er indstøbt i polyester og har ingen mekaniske
kontakter, der bliver snavsede. De er tilmed lette at
montere

og kan normalt indbygges i den originale kasse.
Prisen er indtil videre kr. 400,- + forsendelse
(i reglen kr. 20,-).

Han sælger også halogenpærer,

6 Volt 10 Watt, kr. 45,- fatning kr.30,-, + forsendelse

Edmund Andersen
Sælger dele og cykler
Stofmærker og meget andet
Tlf 75525357

МОТОЦИКЛ

Organ for Dansk Ural/Dnepr Motorcykelklub
www.dnepr-ural-mc.dk

Så er der nyt fra klubben

Nummer 46 * Juni 2008

Bestyrelse

Generalsekretær

Jørgen Refslund Hansen

Pårupvej 195, 3250 Gilleleje
4830-2192 mobil:2332-1498
email:ural@hansen.mail.dk

Bestyrelsesmedlem

Søren Westborg

Gyvelbakken 2, 3220 Tisvilde
4870-7406 mobil: 2311-2982
:email:s.westborg@sol.dk

Bestyrelsesmedlem

Kim Jensen,

Kronjydevej 53, Støvring
8900 Randers
8644-1961
email:86441961@elromail.dk

Bestyrelsesmedlem

Jørgen Pedersen

Østermarksvej 25, 5260 Odense S
6596-1305 mobil:2666-5307
email:JFLP@privat.dk

Kasserer, medlemskartotek

Viola Simonsen

Hillerødvej 30 3550 Slangerup
4733-5115 mobil:3124-5015
email:violasimonsen@hotmail.com

Bestyrelsesmedlem

Redaktør af klubbladet,

Jørgen Bendtsen Sørensen

Solnavej 26, 2860 Søborg
4841-1305 mobil:3062-7771
email:jorgen@dnepside.dk

Bestyrelsesmedlem

Carsten Schweder

Pilevej 3, 8660 Skanderborg
8651-0072 mobil:4159-1414
email:cschweder@mail.dk

Suppleant

Kaja Pedersen

Nøddelunden 4, 5580 Nørre Aaby
6442-2277
email:kajafred@mail.tele.dk

Kalender

putznich 4/7 - 6/7

Træf på Fyn hos Kaj Erik

fra 08 08 2008 til 10 08 2008

Foregår ved en put and take sø

Om lørdagen afholdes der generalforsamling

Kaj Erik kan træffes på Tlf: 23430774

Generalforsamling/Fynske Russertæf

Det 4. Fynske Russertæf afholdes 2. weekend i august 8/8 – 10/08 fra fredag 8/8 kl. 14.

Pris for hele træffet er 300,- kroner.

Tilmelding og betaling til Kaj Erik på tlf. 23 43 07 74 eller 62 64 16 55 senest den 1/8.

Indbetaling på konto 0773 0124603897 senest 1/8. Husk at skrive navn og/eller medlemsnummer i rubrikken så Kaj Erik har styr på hvorfra pengene kommer.

Tilmeldingen er bindende.

Generalforsamlingen afholdes lørdag klokken 15, her er der naturligvis ingen tilmeldingspligt - dog, hvis man ønsker at deltage i den efterfølgende bespisning, sker tilmelding og betaling som ovenfor nævnt. Prisen er da 60,- kroner.

Børn deltager for halv pris det gælder hvad enten der tilmeldes hele træffet eller kun fredagsspisning. For yderligere oplysninger ring til Kaj Erik.

Inden generalforsamlingen lørdag køres der en tur i det Fynske landskab fra klokken 10 til 14.

På træfarrangøren Kaj Eriks vegne

Oliesheiken.

PS; Ejeren af pladsen ønsker ikke løsgående hunde i området.

Tirsdags træf på Fyn den anden tirsdag i måneden

Ja, der er liv i det jyske.

Vi er et par stykker her i Skanderborg, der har tænkt på at starte en kørerklub, for der dukker flere og flere russere op herovre.
Har Lige snakket med Henrik Newman han har truffet tre andre russiske metalryttere,
Nu begynder det gode vej også at komme hvis ellers tiden også er der.
Jeg er begyndt at lufte mine børn, samt hente dem fra forskellige aktiviteter, med stor nysgerrighed fra legekammerater og FORÆLDRE !!!
Hr. generalsekretær jeg har våget mig ud i ny bane ang. At finde ud af hvad russeren tænker. Var i går aftes til foredrag med Graham Bishop, hvis nogle kan huske Ham fra Åndernes magt, Trolde skolen m.m. Udelukkende for at være forberedt på den russiske lune verden, for at kunne hente hjælp fra den åndelig verden, så må jeg så se om det kan hjælpe mig til lidt mere stabil drift af damen !!!
Vinterens forberedelser på cyklen i år, består i investering at det største tænkelige oliekar, for at være forberedt i år så vi ikke ender i Gedser igen på 1 ½ cylindere lige som sidste år (der var mistanke om for lille køling)!!!!
For at få (Forsøg) motoren til at gå lidt mere jævnt, har jeg også købt dette udglatnings sæt til karburatorerne fordi jeg synes min motor ikke kører helt for jævnt fra lave omdrejninger også op. Og det er blevet mere markant efter jeg har skiftet fra M63- til M68. Jeg var meget glad for M63, kørte langt på literen trak godt o.s.v., men kørte meget dårligt i tomgang. Dette var grunden til anskaffelsen af M68, jo og det gør de også godt, altså med tomgangen, men nu går den kun halvt så langt på literen, og i disse tider med disse literpriser, er det noget jeg skal have rodet med.
Ikke mere fra det Jyske, men det kommer senere
Venlig hilsen Ural-emil

Indholdsfortegnelse

Bestyrelse	2
Generalsekretærens vrøvl	4
Konsekvensanalyse	6
En Russer og Kineser på tur	10
En Lifan's rundtur	11
Livskvalitet	12
Den Amerikanske boxer	11
Lynge træf	19
Vendsysseltræf	22
Kvinde til Russertræf	25
Liv i det Jyske	26
Træf kalender	27
Køb og salg	28

Generalsekretærens vrøvl

Så er tiden kommet hvor vores russerdyr skal støves af og vi skal ud og nyde sommeren. Tiden for bladets udkomme er også inde. Redaktøren er begyndt at få nerveknopper over hele kroppen, over der mangler stof til klubbladet, ja det er sgu ved at være sommer. Lækkert.

Første april dumpede der en pakke ind på min generalsekretær boplads, i målene 10x15 cm, for at være helt nøjagtig. Frimærkerne udenpå var svenske, min første tanke at det var en brev bombe. Men tænkte jeg, hvem skulle dog have glæde af at bombe en generalsekretær for en ellers fredelig klub. Altså for at løse mysteriet måtte den åbnes. Med en svejsehandske og en russisk overlevelseskni, begyndte jeg at åbne kassen, ikke helt uden besvær, da den var viklet ind i flere meter tape. Til sidst måtte tapen og papret overgive sig, og indholdet kom til syne.

To kunstfærdig udformet gummi tingester af et tynd gummi materiale, det viste sig senere, at være fra en slange til et russisk antimissil køretøj. Brevet der medfulgte gav ikke oplysninger om brugen af omtalte gummikunst. Men adressen gav mig bekymringer, det var fra Leif Krook i Skåne, han skriver i brevet. "kære Jørgen, det er første april, find ud af hvad de to ting skal bruges til". Nu blev jeg for alvor bekymret, for han skriver Kære Jørgen, så er det bare med at være på dupperne, når han er sådan ude med snøren. Simpelthen en udfordring til min kreativitet. Den kunne jeg ikke overhøre.

Min første tanke var at det var at det var stomiposer der kunne genbruges, men nej. Næste at det er æseløre til motorcyklen (dem man kan sætte på rattet for at holde vinden fra hænderne om vinteren). Men nej, heller ikke det var løsningen. Var det cover til karburator for at holde smuds væk. Ej heller. Mange forsøg senere endte de på mine fødder. De passede perfekt. Det var altså russiske mokkasiner.

At være ægtefælle/kvinde og med til russertræf.

Nu skulle man tro, at være med til træf i en russerklub, det var noget af det værste man kunne opleve når man er ægtefælle til en mandsperson der ejer en russer. Men nej. Her tager dem som tror det, ganske fejl. Efterhånden lærer man at deltage med stor interesse. Kunne lytte. Give en hånd med hvis "dyret" ikke vil starte. Huske på, hvad det meste hedder og ikke mindst at kunne være behjælpelig med at hente pakker på posthuset, når der har været online forbindelse til Ølgod. Forklaringen er vist ikke nødvendig for læserskaren i det her klubblad.

Efter at have deltaget nogle gange i træf med visse forholdsregler, så er vi en flok nydelige modne damer der har fundet melodien til træf og rigtig forstår at hygge os sammen – (og der er plads til endnu flere- det er ikke kedeligt).

Samtaleemnet er så sandelig ikke strikkeopskrifter eller rengøring. Næ, nu har vi hørt efter i timen og nu lyder det sådan her: Efter et grundigt eftersyn af maskinhuset, så er dyssehuset nu blevet rensset og dynamoen igen ladet op, så vi kan få bombassefjederen strammet godt op så den ikke står og drypper på flisen.

Hvis det skulle være tilfældet er det sikker membranen i udstødningen som lige skal strammes og hjælper det ikke, så er online butikken sikkert leveringsdygtig i indmad og tætningsfilter så den igen kan blive tæt.

Er der startbesvær så skal den bare trædes godt til 2 – 3 gange så skulle det være muligt at blive køreklar uden den skal skubbes i gang. Såfremt den brummer eller ryster i styrtøjet, så må man om nødvendig lige justere jegerne så den kan få en naturlig jævn gang. Så er det bare om at krybe ned i badekarret og nyde udsigten til motorlyd og mandeben, der trykker af al kraft for at skifte gear på en blid men fast hæl - og uden for mange ryk.

Jow, vi har skam hørt efter!

Kære KGB kvinder til ægtemænd der er med i klubben. Kom trygt med til træf i Dansk Ural/Dnepr Motorcykelklubben. Det er rigtig sjovt og hyggeligt og endnu flere sammen – så kan det kun gøre det endnu sjovere.

KGB Nordjylland

Sidst på eftermiddagen drog vi igen mod Vendsysselgade efter en fantastisk dejlig og oplevelsesrig tur rundt i Vendsyssel.

Her blev der tændt op i grillen og snart sad hele flokken og hyggede sig i det dejlige solskin indtil duggen og kulden fik os til at krybe ind i teltet. Det blev ikke sent inden de første fandt deres sovegemak da vi alle vist mere eller mindre var blevet kørt naturlig trætte og det var vist inkl. Inger og Børge.

Søndag morgen stod vi igen op til et flot vejr og efter morgenkaffen og oprydning sagde vi pænt farvel.

Herfra og på alles vegne, vil vi gerne give Inger og Børge en stor tak for et pragtfuldt, afslappet, hyggeligt og helt i top flot tilrettelagt træf i Vendsyssel. Også tak til jeres dejlige børn og svigerbørn for jeres opvartning af os. Det blev et træf af dem man ser tilbage på med glæde. Som vi siger i det nordjyske ”Det var eet så reng endda” (oversat til rigsdansk) Vi kan også i Nordjylland!!

KGB Nordjylland
(KGB = klubbens generte bagkvinde)

Her skal i læsere lige indvies i Leif Krook's slægt historie, han nedstammer i næsten lige linje fra den kendte historiske person, som alle børn og voksne kender som Gøngehøvdingen. Jeg har flere gange været på visit hos Leif på hans bopæl, og over hans firlængede gård vejer aldrig det svenske flag, men altid det skånske flag. På hans gård der er firlænget og bygget i sten efter god dansk stil, bor der fire generationer Krook, så Leif er en travl mand som overhoved for familien. Gården rummer et utal russermaskiner, vistnok 8 stk. så alle er flot kørende, 7 af gårdens beboere er medlemmer i vores D.U.M. Han har også det motto ” Hold Skåne rent, send en stockholmmer hjem ”.

Jeg er ikke i tvivl om at de stockholmske soldater der plagede skåningene i tidligere tider har haft deres helvede her på jorden, og var sikret et liv i himmelen.

Konsekvensanalyse

(eller kender du typen)

De fleste af os er vel nok i den gruppe, der sætter russeren væk i vintermånederne - andre af vor mere hårdføre kamrater vælger at køre hele året. Jeg hører selv til i den første kategori, og mente, at påskeugen ville være en fin tid at få dyret pakket ud fra vinterhiet og gjort klar til en forhåbentlig aktiv forårs/sommersæson.

Området vi bor i er et udpræget sommerhusområde. Vi har 1 km til stranden ved Kattegat, vejen, hvor vi bor, er en lille jordvej 200 meter lang direkte ind til skoven. Vores hus er det eneste helårshus på vejen, de øvrige 7 matrikler består af sommerhuse. Dog ikke sommerhuse i gængs forstand - der er her nærmest tale om kæmpe villaer fra dengang, man flyttede hele familien plus tyende herop for sommeren. Selvsagt var disse huse dengang, i lighed med nu, ejet af folk, som man vel nærmest må betegne som velstående. Måske udtrykt lidt lyrisk: som folk fjernt fra livets skyggeside. Underligt nok omtaler disse fine landliggere altid hinanden med titel såsom revisor Lund, doktor Hørby, landsretssagfører Berg, direktør Helmer osv., til forskel for os andre undermennesker der blot bliver tiltalt såvel som omtalt Lise og Søren. Men flinke og høflige mennesker er det dog, som altid kommer og hilser, når sæsonen starter, og vist nok forventer at vi giver udtryk for, at vi har savnet dem.

Et enkelt ægtepar blandt denne celebre og eksklusive flok er flyttet herop permanent efter at være gået på pension. Dette par, foruden flere af de øvrige landliggere, betragter mig - set ud fra deres akademiske parameter, som det troubadouren Niels Hausgaard ironisk kalder "praktisk begavet", og derfor kan bruges til forskellige gøremål.

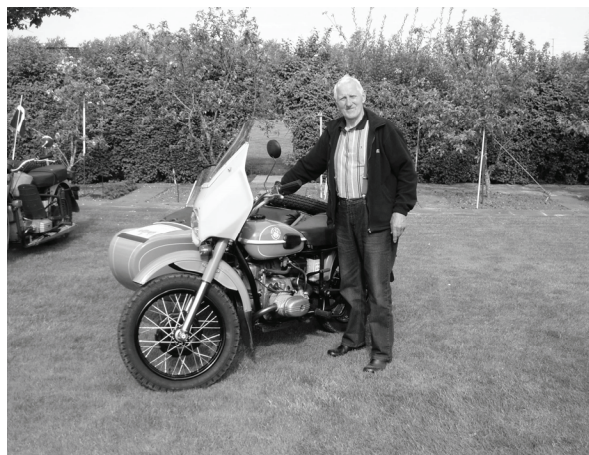
Nævnte ægtepar, hvor manden gerne lader sig titulere revisor, nyder da også godt af min assistance. Hvordan de har fået mig lokket til det i første omgang, erindrer jeg ikke, men en af mange opgaver består i at skifte vinter/sommer hjul på deres biler.

Lørdag morgen stod vi op til det dejligste solskin. Hen ad formiddagen, da de sidste var kommet til overfladen, begyndte det at brumme ind af indkørslen. Snart var der ved at være fyldt op på græsplænen med maskiner, og Børge filmede på livet løs ligesom de kom ind. Efter at have indtaget en dejlig frokost startede alle maskiner på en gang – fantastisk! (dette står for skribentens egen regning) og vi kørte ud på en dejlig rute i den Vendsysselske natur som Børge omhyggelig havde planlagt - og vist også kørt igennem så vi kunne overholde tidsplanen.

Turen gik over Store Vildmose til Thise og Vrensted mod Løkken. Her holdt vi pause på stranden, hvor der var tilpas luftigt til maskinerne så de kunne blive afkølet. Turen gik videre forbi Børglum kloster til Tolstrup og så tilbage til Brønderslev hvor Inger og hendes hjælpere stod klar med kaffe og dejlig hjemmebak i Hedenlund Rododendronpark. Straks var der folkesamling omkring maskinerne, hvor der blev spurgt til alder (altså på maskinerne) modeller o.s.v. Det er det, der er sjovt ved at køre Russer: man kommer altid i snak med folk der spørger til alder og model. Kører man russer bliver man helt sikkert lagt mærke til og kommer garanteret i snak når man holder pause.

Der var tid til en tur i den smukke park som lige netop på denne årstid står i fuldt flor.

På pladsen var der også gæster der ankom i bl.a. åbne MG'er veteranbiler. Det bør lige præciseres, at skribenten fik en køretur i en åben MG (lidt kongelig må man vel gerne føle sig) og ejeren bød os alle ud på sin gård for at se sin lille fine samling af gamle sjældne biler. Det var ikke programsat, men så sandelig en oplevelse. – Og mon ikke Børge havde ladet et lille ord falde, om at vi var i Brønderslev.

Vendsysseltræf
23. – 25. maj 2008

Så blev det endelig rigtig forår og tid, hvor nordjyderne indbød til træf. Denne gang var det planlagt hos Inger og Børge Jensen, Vendsysselgade 6, Brønderslev.

I år var der et flot fremmøde. Lørdag nåede deltagerantallet op på 15 maskiner og 48 personer i alt. Blandt dem var der dog 2 som ikke lige just var Ural eller Dneperske, men alligevel faldt meget godt ind i selskabet. En af dem, var trods alt en øst maskine (JAWA) og da ejeren havde kasketten i orden med mærket Ural var og er han en af vor egne.

Den anden maskine var en TRIUMPH der var blevet gemt væk i et hønsehus i adskillige år. Til ejerens 60 års fødselsdag havde nogle gode mennesker gravet den frem af halmen og fået den renoveret, så den nu tøffer - om end ikke blidt så stabilt - ud af landevejen med mor på bagsædet. (en sjov historik - og hvor er han stolt når han lægger ud)

Fredag eftermiddag begyndte der så småt at komme deltagere - og hen ad 19 tiden kunne deltagerantallet komme op på 18. Der var sat alle sejl til. Inger og Børges smukke have dannede rammen om træffet, hvor der var stillet campingvogne op til overnatning samt et stort telt der kunne rumme os alle. Inger og Børge har nogle flittige børn og svigerbørn som havde hjulpet til med at stille op, og snart sad vi i solen og nød aftenmaden som Inger og hendes svigerdøtre havde lavet til os. Snakken gik livligt og der blev rigtig sparket dæk og udvekslet ideer og fif, justeret og skruet, vist frem o.s.v - o.s.v. I teltet blev der rigtig hygget og snakket. For nogen blev det vist nok noget ud på de små timer, inden den lille Ole gik i seng med paraplyen.,

De har hver deres egen bil, mindre kan ikke gøre det, når man som pensionist skal deltage i både tennis og golf samt passe de ugentlige bridgeaftener i København. Netop som jeg skulle til at gå i gang med russeren, kom revisoren, hvis navn er Ditlev, over til os. Han og konen (hustruen hedder det i de kredse) skulle en "lille sviptur" til Paris, og da vejret så ud til at arte sig, mente han, at det bedste var, at kørselen foregik med sommerdæk. Han så nu gerne, at jeg skiftede hjulene inden afrejsen. **Konsekvensanalyse: 1:** Sagde jeg nej nu, ville det blot betyde en udsættelse, og han ville komme igen måske på et tidspunkt, hvor det ville være rigtigt ubelejligt. **2:** Få det overstået nu. Den mulige konsekvens af **1** gjorde, at jeg valgte **2**. Jeg sagde ja. Arbejdet indbefatter at vinterhjulene efter afmontering bliver højtryks-spulet og korrekt henstillet i Ditlevs garage, også dette er mit job, man må jo erindre, jeg er den praktisk begavede. Næste dag drager Ditlev og hustruen af sted, og vi lover som sædvanlig, når de er ude at rejse, at se efter deres hus og tømme postkassen. Jeg lover ydermere at klare hjulene på hustruens bil, så den er klar, når de kommer hjem.

Nu skulle der så være tid til russeren, men sådan gik det ikke. En af de andre akademikere kom anstigende i fint nålestribet jakkesæt og spurgte, om jeg kunne huske de 2 vandtønder, jeg lavede til ham for nogle år siden. Desværre havde han glemt at tømme dem, da der blev lukket ned i efteråret - resultatet var, at hanerne i bunden af tønderne var frostsprængt - kunne jeg komme og se på det?

Konsekvensanalyse: 1: Sagde jeg nej nu, ville han stå her igen om 2 dage, hvor vejrudsigten stod på regn. **2:** Få det overstået. Den mulige konsekvens af **1** gjorde, at jeg valgte **2**. Da jeg kom over til ham, havde han udskiftet det nålestribe jakkesæt til et par malerplettede bukser og en gammel vindjakke - sandsynligvis for sådan ligesom at associere sig med arbejderstanden,

hvilket blev yderligere pointeret, da han bød på en øl (eller pilsner, som han benævnte den), det proletariske tiltag kiksede dog lidt for ham, da han foruden 2 bajere også kom med 2 glas.

Ved den efterfølgende besigtigelse af problemets omfang så jeg, at fundamentet for de 2 vandtønder bestod af mursten, knækkede fliser og rådne rafter. Hele herligheden klar til at styrte omkuld, når de 2 stk. 200 liters tønder blev fyldt

Sommerhytte for aristokratiet

Søndag morgen kom med højt solskin, og pragtfuld morgen mad, derefter gik turen til Græsted veteran træf. Det var et flot syn med alle de maskiner da vi kørte. Vi kom lidt tidligere i år, det gjorde at det ikke var noget kø kørsel. Villiam gjorde ellers hvad han kunne

inde i Græstedby for at forlænge turen, jeg ved ikke om det var med vilje han kørte forkert. Vi fik anvist en plads inde på pladsen, hvor Edmund og Jørgen anti med bror Henrik ankom. Til sidst var der 19 russer maskiner og 2 kinesere. Der var masser af mennesker og godt vejr. Ved 2 tiden gik turen så mod Lyngø igen, der var vi nogle stykker der brød op efter et rigtig godt træf, tak til Villiam og Ann Marie.

Hilsen Jørgen Hattemager

Sådan gik min lørdag formiddag. De andre på træffet kørte en skøn varm og køn tur i Nordsjælland. De kom tilbage ved 3 tiden, og så var det tid til kaffe. Men der skulle lige sparkes dæk og skifte en stødstang justeres kaburatorer og andre småting. Roberts Chaing Jing havde brugt en del olie, som der snakket meget om

Det er fakta at sidevognen må af når højre cylinder tjekkes

Så kom vi til aftensmaden endnu en gang. Søren der har gjort en masse gode ting for klubben, fik en antik DSB hat. Det skal her siges at Søren har arbejdet i DSB i mange år. Kaffen kom på bordet sammen med fløden (baily) og snakken og hyggen var høj. Kinojser klubben viste flaget ved at møde op med en deltager som hyggede sig gevaldigt. Mzerne kom til senere, så der var flere forskellige cykler med, Suzuki 800 chopper, Ural, Dnepr, Suzuki gsx400, Honda 750, Mz 250, Ifa bk 350, Lifan 250, Mc 4 you og Chaing jing . En af russer maskinerne fra Fyn havde endda skivebremse

. **Konsekvensanalyse: 1:** Tønderne vælter og beskadiges, området bliver ødelagt, nogen kunne komme til skade. **2:** Reparere fundamentet. Den mulige konsekvens af **1** gjorde at jeg valgte **2**. Jeg gik hjem og brugte hele næste dag på at svejse et solidt bord i vinkeljern som fundament samt udskifte de frostsprængte haner i bunden af tønderne. Og således gik de næste dage med udøvelse af disciplinen praktisk begavelse til glæde for flere af disse boglige kapaciteter. Også Ditlevs hustrus bil fik jeg skiftet hjul på, inden de kom hjem.

Endelig fik jeg tid til at hive russeren ud i indkørslen klar til opstart. Ud i indkørslen kom den, men opstarten nåede jeg dog ikke, for pludselig stod den fra Paris hjemvendte Ditlev i indkørslen.

Som tak for hjælpen medbragte han den obligatoriske flaske vin. Med kendermine så jeg straks, at vinen var et for mig kendt og ædelt mærke - vist nok 4 for en hund i Netto. Ditlev blev inviteret inden for til en kop kaffe og Lises hjemmebagte, medens han i begejstrede vendinger fortalte om hans og hustruens oplevelser i byernes by. Og ikke mindst hvor hurtigt hans Audi kunne køre på motorvejene, men selv sådan en rejseberetning får en ende, og efter at have drukket kaffen, spist kagen og fået ugens opsamlede post fulgte jeg ham ud.

Ude i indkørslen fik han øje på russeren; Nå; der er motobikken - har du stadig den - jeg har ikke set dig på den i lang tid - troede, at du havde mistet interessen. **Konsekvensanalyse: 1:** Er det nu jeg skal vise mine primitive instinkter og give ham et spark bagi, **2:** Ignorere.

Den praktisk begavede valgte mulighed nummer **2**.

Med kammeratlig hilsen og ønsket om en god og træfsikker sommer.

Oliesheiken.

En kineser og en russer på tur

Mig og Robert skulle en tur til Stege, ned til Bo med hans Chaing jing, som skulle til service.

Det startede lidt skidt, og skulle vise sig at holde hele vejen derned. Det regnede da jeg startede hjemmefra, og holdt hele dagen igennem. Jeg havde ikke kørt ret langt før Black turtle begyndte at skabe sig, vand i tændings ledning til højre cylinder.

Vi nåede dog til sydhavnen lidt forsinket, hvor Robert kendte et værksted der hjalp os med en ny ledning. Og så var det ellers derudad. Vi aftalte at køre på motorvej det første stykke. Undervejs faldt Robert pludselig bagud på kineseren, det viste sig at være vand i en tændings ledning. Ind til siden igen for at få det fikset. Så blev det også klaret, så den kunne komme videre.

Ved Køge kørte vi ud på landevejen, og alt gik fint men vådt. Det var nu blevet tid til en smøg pause. Efter nogen tid startede vi bæsterne, helt uden protester. Alt var godt nu. Det skulle dog få en ende, lidt uden for Bårse måtte Robert skubbe sin cykel ind på en tankstation da hans motorcykel lød meget underlig.

Der var en bankelyd fra den ene cylinder. Så der stoppede turen for Robert. Vi ringede til Bo og klagede vores nød.

Bo kom med sin ladbil og hentede kineseren. Jeg kørte videre med bo bagefter.

Jeg nåede dog ikke langt før venstre cylinder skabte sig, Jeg tror mine tændrørsledninger er forbandet, der var fugt og gnister alle vegne, bare ikke i tændrøret. På trods af det fik jeg dog humpet mig til Bo's værksted og skiftet til en ny ledning og tændhætte, så var alt ok igen. På værkstedet viste det sig at kinøjser maskinen, havde smidt bøsningen til stempelpinden. Det er så senere blevet udbedret under garantien. Robert kineser havde kun kørt omkring 700 km.

Det tog en uge så var han ude at køre igen.

Da nu min var på værkstedet fik jeg justeret sidevogn, som nu kan køre lige ud. Det giver mig håb om kunne køre mere end 800 km. Pr. dæk.

Turen hjem gik godt og vådt.

Hilsen Jørgen Hattemager.

Lyngestræf 2008

Så skete det igen, Pinsetræf hos Villiam og Ann Marie.

Ankomst fredag og hjem mandag.

Du godeste for et vejr, det var næsten for varmt.

Jeg fik lidt travlt om fredagen, da jeg skulle til begravelse om eftermiddagen. Så jeg startede fredagen med at køre Runes Suzuki til syn, det gik godt. Så af sted igen med bil til Lyngø, for at sætte telte op. Derefter hjem og få det pæne tøj på til begravelsen. Da den var vel overstået gik det hjem for at skifte dæk på dneperen, også endelig af sted til Lyngø. Det undrede mig ikke at de første til træffet var ankommet.

Min travle fredag var ikke endt endnu. Mobilen ringede, og jeg fik et nyt job. Min søster Jettes Ifa var klar til afhentning. Så jeg aftalte med min bror at han ville køre mig til Nykøbing Falster næste morgen, det skulle senere vise sig at være en god ide.

Til træffet der var købt mad og drikke, og snart sad vi bænket om bordet og drak noget rødvin Jette havde skaffet. Vinen var rigtig god, og i rigelige mængder. De andre deltagere må have haft samme mening om vinen, for den forsvandt, og humør steg samtidig med at rødvinen svandt ind. Jeg drak en del kaffe med fløde erstatning (Bayley) så da klokken var 0400 gik jeg i teltet med højt humør.

Klokken 0700 næste morgen kom brormand, og så gik det til Nykøbing for at hente Ifaen.

Vi ankom der klokken 09, og fik sat et par småting på Ifaen. Den skulle have været kørt hjem af egen kraft, men min promille var ikke så god. Så heldigvis var der plads til den i bilen

Motorcyklen kom dog aldrig over Atlanten og derfor ej heller nogensinde i aktiv krigstjeneste. Dette skyldtes, at, inden man nåede at producere mere end de omkring 1000 maskiner, kom bilfabrikken Willys Overland på banen og introducerede en lille 4 hjultrukken bil, man kaldte GP.

GP står for General Purpose (almindelig brug). Bogstaverne G P udtales på engelsk djee henholdsvis pi, altså djee pi. På den måde fik denne lille nyskabelse navnet Jeep.

Harley Davidsons model AX750 blev fordelt rundt om til forskellige forter i USA, hvor de gjorde almindelig ordonanstjeneste.

Harley Davidson fabrikken gjorde forskellige tiltag på at få udnyttet AX750 motoren til andre formål. Her i blandt et forsøg på at gå Willys i bedene og fremstillede en mindre udgave af Jeep'en, som blev kaldt Peep, uden at det dog slog an.

I dag findes kun få modeller af AX750 tilbage, alle i privat eje - samt enkelte eksemplarer på Harley Davidsons Motorcycle Hall of Fame Museum.

Med kammeratlig hilsen
Oliesheiken.

Familien har en Lifan 250

Jeg købte en Lifan 250 sidste år, den har nu nået til sin fjerde ejer. Er den så dårlig, nej egentlig ikke. Jeg købte den brugt, da den havde kørt 600km, og var glad for den til by kørsel. Min søster der har et par forskellige motorcykler, skulle selvfølgelig prøve den. Det skulle jeg ikke have tilladt. Hun havde den et stykke tid, og mente så at hun ligeså godt kunne beholde den, så jeg fik købs prisen for den. Så måtte jeg jo bare undvære for den, for det skulle min lillesøster ikke.

Jette har så haft den et lille års tid, og har været glad for den. Den stod der bare og ventede på at få lov at starte. Min søn Rune har også kørt nogle ture på den, men han kan ikke lide den. Den er for lille og man sidder ikke godt, er kommentarerne. Det er Jette og jeg dog ikke enige i. Det er jo en lille og billig cykel. Men så en dag skulle

min lillebror lokkes ud på en tur, han har ikke kørt motorcykel i 20-25 år. Han prøvede sidste år at køre på min Dnepr. Han havde lidt af et problem, da en sidevogncykel ikke drejer fordi man læner sig til siden, synd for hækken. Han blev dog lokket op på Lifanen. Så måtte min kære lillesøster Jette igennem samme behandling som jeg havde været. Hvorefter hans kommentar var, Jette og dig har jo nok motorcykler nok og jeg har ingen, så du har nu solgt den til mig. Den er jo rigtig god til at køre på arbejde med, og du kan jo bare køre på din Suzuki. De ting der er gjort på den, er ikke mange, der er skiftet olie for hver 3000, selv batteriet er det samme som den er født med, og den starter hver gang der bliver trykket på knappen. Rust ja lidt ved svejsningerne, krom som jo nu skulle være blæst af på grund af den megen blæst, sidder der endnu. Så en Lifan til en nypris på 10 000 kroner må siges at have holdt hvad den lovede, og hvad er så det? Ja det er en billig cyklen som ikke yder alverden, men dog klare sig. Jeg ser den som vores tid Mz'er, den som ingen vil have, men mange kører rundt med den, på grund af den ringe pris.

Hilsen Jørgen Hattemager

Generalsekretæren og Oliesheiken opsøger livskvalitet

At jeg skulle ende op med den fornemme titel af generalsekretær for vores fine russerklub, havde jeg ingen anelse om, da jeg som stor knægt på 16 år sammen med min bror første gang mødte Børge Kaa og beså hans samling af gamle biler. Det var en gevaldig samling, som på en eller anden måde satte en splint i mit hoved og gjorde, at jeg som 17 åring købte en Nimbus og senere en Chrysler fra 1930, så en Ford A cabriolet. Så her på det sidste en russer.

Børge Kaa er uddannet autolakere og dygtig til sit job, det ses på de biler han har haft i sin besiddelse. Alle der har set tv serien Matador har set de flotte biler der var med, de var udlejet af ham. På et tidspunkt havde han sit eget bilmuseum i Rågeleje, Ikke nok med det, han udlånte alle sine biler til bilmuseet på Egeskov slot i museets opstart. Jeg er ikke i tvivl om, at det var ham, der kom med ideen til greven om, at det sikkert var en rentabel ide.

Hvordan han har fået råd til alle sine ideer og indfald er mig en gåde. Da Oliesheiken og jeg kom til hans hus er det første man ser et spejlæg på 2 meter liggende oven på hans hustag, lidt overraskende. Når man kommer nærmere og ser resten af beboelsen bliver man hele tiden mindet om at her bor en mand der har levet et liv som han selv har valgt. Han er nu en ældre herre på firs med et langt liv bag sig. Mange sjove historier fik vi af ham ved vores besøg, her er en af dem.

Han stod i lære under besættelsen, og her kunne historien nemt have endt fortæller han. En eftermiddag på vej hjem fra lærepladsen i det indre København, kommer han forbi et sted hvor der havde været uroligheder, en bunke brosten ligger hobet op, og en soldat beordre ham til at lægge stenene på plads. Det havde den unge mand ikke megen lyst til, og så sig om efter en mulighed for at løbe sin vej. Det gjorde det lidt svært, da soldaten hele tiden pegede på ham med sit maskingevær. Så det var bare at fortsætte. Pladsen hvor bunken af sten lå, var ved en bagerforretning, og under udstillingsvinduet var der en blank sort glasplade. I den kunne han se et spejlbillede af vagten som stod med sit maskingevær, det pegede

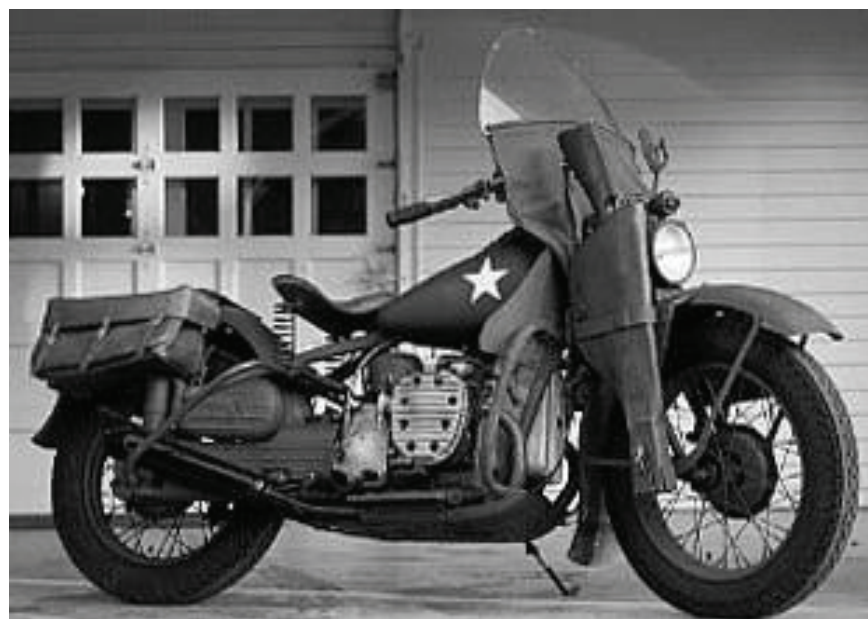
Både Indian og Harley Davidson brugte på deres maskiner de traditionelle 2 cylindre 45 graders V motorer med krumtappen placeret på tværs af stellet. Skulle man have kardantræk, var det altså nødvendigt at fravige det traditionelle koncept og i stedet konstruere en motor med langsgående krumtap.

Indian klarede dette ved at skele til Italien og konstruerede en efterligning af Moto Guzzi motoren en 2 cylindre 90 graders V motor. Denne blev placeret i et Indian stel og fik type betegnelsen Indian 841.

Harley Davidson kastede blikket på tyskerne driftsikre BMW R75. Man fremstillede nu en fuldstændig duplikering af motoren og placerede den i et Harley stel. Modellen fik type betegnelsen Harley Davidson AX750.

Det blev Harley Davidson, der vandt tilbuddet ikke mindst på grund af AX motorens fritliggende cylindre, der gav en væsentlig bedre køling en det, der kunne opnås på Indian's 841 model såvel som Harley Davidsons WLA model.

Hvor mange eksemplarer der blev lavet af denne motorcykel, er der lidt uenighed om, men tallet ligger så lavt som omkring 1000 stk. Foruden et tilsvarende antal ekstra motorer og reservedele.

Den Amerikanske Boxer

Hvordan vi end ønsker at tænke på vores kære russermaskiner, kommer vi ikke uden om, at stamfaderen er den tyske BMW. Det tror jeg, hele vores medlemsskare er klar over. At der så kan være divergerende opfattelser af, hvordan Sovjet fik fat i tegningerne, er en anden sag.

Hvad derimod måske ikke alle er klar over er, at udover Sovjet har også Harley Davidson i USA været i gang med en efterligning af BMW model R75, den vi kender som den sideventilede russer K750. Historien er som følger:

Tysklands hastige fremmarch og krigslykke i 1940 gjorde, at USA så det som uundgåeligt at måtte involvere sig i krigen på den anden side af Atlanten. Hærens motorcykelpark bestod for en stor del hovedsagligt af Harley Davidson's sideventilede model WLA. En stabil og god maskine, hvor man i perioden 1940-45 øgede produktionen med over 90.000 cykler. Heraf blev en stor del sendt til de allierede i forbindelse med L.L.P. aftalen (Lend- lease- Program), i kraft af denne pagt overtog Sovjet ikke mindre end 30.000 Harley Davidson WLA maskiner.

Men med henblik på amerikanernes eventuelle engagement i Nordafrika mod General Rommels ørkenrotter, ønskede hæren en maskine med dels en bedre køling end WLA og dels med en stabil udveksling, det vil sige kardantræk.

Hæren henvendte sig til USA's største motorcykelfabrikker Indian og Harley Davidson, som blev sat på opgaven. Hærens krav var: giv os et tilbud på en motorcykel med kardantræk og bedre køling end WLA maskinen. Ydermere krævedes det, at koblingsgrebet sad i højre og gashåndtag i vestre side. Det sidste krav var med henblik på, at føreren kunne have højre hånd fri til eventuel betjening af et skydevåben under kørslen. Ideen var, at den fabrik, der kom med det bedste tilbud, ville få en lukrativ leveringskontrakt til hæren.

bare ikke på ham når han havde ryggen til, kun når han kikkede sig tilbage. Den unge kreative Børge Kaa lavede hurtigt en flugtplan, der i sin enkelthed gik ud på at arbejde sig hen til en trappeopgang, og der smutte væk fra sin plageånd. Som sagt så gjort, han arbejder sig hen til døren, ser ikke på vagten og med lynets hast ind i trappeopgangen. Ikke andet end lige kommet indenfor hører han et brag bag sig, fra maskinpistolen. Han forsvinder i en baggård og er reddet fra sin plageånd. På et senere tidspunkt ser han trappeopgangen, og tænker, "at min røv var der hvor alle de kugler og splinter er, tænk nu hvis døren havde været lukket.

"!Og her har jeg som underdanig Oliesheik fået lov at få ordet. Medens Børge har fortalt, har han vel også med sine livskloge øjne set os an og formodentlig kommet til den konklusion, at vi nok er et par ganske tilforladelige fyre. Dette giver sig udtryk i, at da han er dårlig gående, får vi lov til selv at gå på opdagelse i hans lader og værksted. Foruden interessen for gamle biler og motorcykler, har Børge specialiseret sig i at fremstille emner i overstørrelse. Det første vi ser, da vi går ned ad den lille jordvej, der fører til laderne, er 2 flere meter høje (madam blå) kaffekander - i sin tid brugt som blikfang for Irma. Også tekander, kedler og stole ser man i skala overstørrelses. Ligeledes 2 budcykler - en Long John og en almindelig med lad (med et reklameskilt hvor der står "Højrvøvet bud søges") - begge 3 meter høje. Den ene husker jeg at have set stået som blikfang uden for en cykelhandler i Nærum. Inden for i laderne og værksted åbnede der sig en rigdom i rariteter og originaliteter.

Flere veteranbiler, person- såvel som lastbiler, alle er påbegyndt eller klar til renovering. Her var ædle mærker som Chevrolet, Ford, Dodge, Buick og Austin med flere. Den store samling af renoverede motorcykler, er i lighed med de flot renoverede biler, solgt, men som Børge siger, så er de solgt til folk, der forstår at behandle dem med respekt. Som færdig restaureret står nu kun tilbage en Dodge fra 1966 og en delvis restaureret Austin 7 fra 1930, i øvrigt er begge disse biler til salg. Med Børges fremskredne alder og svækkede bentøj erkender han da også, at han nok ikke får set færdiggørelsen af alle de andre projekter. Men bygningerne gav også husly for andet end motoriseret materiel. Cykler i alle afskygninger fra første halvdel af det tyvende århundrede tandem-, sofa-, bud-, trehjulede- og indvalidecykler. Hestetrukne køretøjer bl.a. en ligvogn af den fra cowboyfilm (eller tegneserien Lucky Luke) kendte type, som nærmest er at se som en stor åben kasse med søjleornamenter og gardiner. Samlingerne spænder over et væld af kuriositeter, som mange filmregissører har nydt godt af at kunne låne fra. På loftet oven over laden er der, foruden en righoldig samling af sjove ting og sager fra en svunden tid, emaljeskilte, reklamesøjler, vinduesmannequiner og benproteser, også en lirekasse, som bærer tydelige tegn på at have tilhørt en af landevejenes færende svende. Midt i alt dette står der en folkevogn eller noget, der engang var den gamle kendte standardmodel, men her har Børges skøre sprudlende fantasi igen fået lov at råde. Vognen var simpelthen skåret over på midten i længderetningen, yderligere var en ordentlig bid skåret af hver halvdel, hvorefter den igen var svejset sammen og fremstod nu som en umiskendelig folkevogn standard, men nu kun godt 1 meter bred.

De flotte veteranbiler og motorcykler er som sagt afhændet, dog har mange mennesker minderne fra dem endnu, da de blev brugt til bryllupskørsel - og ikke mindst fra tv-serien Matador. Hvad der heller ikke findes her mere, er den gamle hestetrukne sporvogn fra Frederiksberg Sporveje. Den kom i 1913 til landsbyen Ørby ved Helsingør, hvor den tjente som havehus i mejeribestyrerens have. I 1973 blev den solgt til Børge, som med sædvanlig ildhu restaurerede den til fordums pragt.

Hvorefter den blev brugt til bryllupskørsel og lignende. I dag kan den ses på sporvejsmuseet Skjoldnæsholm. Timerne gik hurtigt, og på et tidspunkt kom Børge trillende i en lille sjov el. bil, og igen fik vi en lang sludder med denne - i ordets positive betydning - superoriginal. Han fulgte os på vej i sin el. bil op til vores russere, som han studerede med kendermine. Vi tog afsked og takkede for et fantastisk besøg. En af de sidste bemærkninger fra Børge, inden vi kørte, var - "kender I fornemmelsen at gå træt i seng, men alligevel vågne tidligt, fordi man bare higer efter at stå op og fortsætte med det projekt, man slap aftenen før?" - Jo den fornemmelse kender både Generalsekretæren og jeg, samt sikkert mange russervenner - det er det, der kaldes livskvalitet. Med kammeratlig hilsen Generalsekretæren & Oliesheiken. Billeder fra besøget kan ses på klubbens hjemmeside www.dnepr-ural-mc.dk samt www.westborg.dk

